

ת"פ 24322/01/13 - מדינת ישראל נגד ב' ג'

בית משפט השלום בכפר סבא

21 ספטמבר 2014

ת"פ 24322-01-13 מדינת ישראל נ' ג'

מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז
מרכז באמצעות ב"כ עו"ד טלי קרת

לפני כב' השופט מיכאל קרשן
בעניין: המאשימה

ב' ג' באמצעות ב"כ עו"ד דוד זילברמן

נגד
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איריס פיקר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד דוד זילברמן

גזר דין

1. הרשעתי את הנאשם, ב' ג' יליד 1983, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**"), החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישה לחוק והחזקת נשק (אבזר) לפי סעיף 144(א) סיפה לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 24.12.2012 - 31.12.2012 קשר הנאשם קשר, באמצעות מסרונים ממכשירו הנייד, עם אחר המכונה "ט" על מנת למכור נשק לט. במסגרת הקשר ולשם קידומו, פנה ט ביום 30.12.2012 לנאשם באמצעות הודעת טקסט וביקש לרכוש ממנו כלי נשק שונים. הנאשם ענה לט בחיוב באומרו "קרלו הצורה שלה רגילה, עוזון בקרטון עכשיו הגיע". עובר ליום 1.1.2013 החזיק הנאשם בביתו בטייבה בנשק מאולתר המכונה "קרל גוסטב/קרלו" ומחסנית מאולתרת ריקה (להלן - "**הנשק**").

ביום 1.1.2013 סמוך לשעה 6:00 הגיע צוות בילוש מימ"ר מרכז לבית משפחת אחי הנאשם, ע' ג', הצמוד לבית הנאשם. כאשר התקרב הצוות לבית עבדאללה, זרק הנאשם לחצר בית השכן את הנשק עטוף בחלוק מגבת.

3. הצדדים התקשרו בהסכמה חלקית לעניין העונש[1], לפיה הגבילה עצמה המאשימה בעתירתה לעונש ל-20 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי וההגנה תטען כרצונה. כן הוסכם במסגרת ההסדר כי הנאשם יתרום סך

עמוד 1

של 1,500 ₪ לקרן נשות השוטרים.

4. הנאשם הורשע לאחרונה בביצוע עבירות אלימות בעת היותו במעצר. אין לחובתו הרשעות אחרות.

5. בעיצומו של שלב הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם, בעקבות הערות בית המשפט, לקבל תסקיר מבחן אודות הנאשם. נעתרתי לבקשה והוריתי על הגשת תסקיר.

מן התסקיר שנערך אודות הנאשם עולה כי הנאשם סובל מבעיה נפשית המלווה במתח, לחץ, דיכאון וכאבים פיזיים בראשו, ומטופל על ידי תרופות הרגעה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות חלקית. הנאשם עבד שנתיים בעבודות מזדמנות ולאחר מכן שהה חמש שנים בביתו ללא מעש, מצבו הנפשי הידרדר והוא שקע בדיכאון. הנאשם אינו חולה נפש. הנאשם נקט גישה הגנתית ביחס לעבירות אותן ביצע וטען כי חבר מסר לו את הנשק וביקש שיחביאו בביתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מציג פסאדה תפקודית חיובית שאינה עולה בקנה אחד עם הרשעותיו. הנאשם התמקד בנזק שנגרם לו כתוצאה מההליך הפלילי ולא נטל אחריות מלאה על מעשיו. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות בעייתית ופורצת גבולות מצדו של הנאשם וזו אף מוגברת במצבים בהם אינו מיוצב תרופתית.

נוכח התרשמות זו והעדר מידה של אחריות אישית למעורבותו הפלילית של הנאשם ורצון אמיתי בשינוי, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והעריך כי ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, במסגרתה תיבדק אופציה טיפולית-שיקומית, תהווה גורם הרתעה המתאים למצבו.

6. ב"כ המאשימה, אשר טענו בשמה בשתי ישיבות שונות, הדגישו את חומרת מעשי העבירה אותם ביצע הנאשם, הצביעו על התמונה המדאיגה העולה מן התסקיר ועתרו לרף העליון בהסדר הטיעון תוך הפניה לפסיקה.

7. ב"כ הנאשם הצביע בטיעונו על התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, הביע דעתו כי הרף העליון לו עתרה המאשימה במסגרת ההסדר הוא רף "דמיוני" (ולתמיכה בטענה זו הגיש פסיקה), וכן הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובין היתר לתקופת המעצר שריצה טרם שחרורו ולתנאים המגבילים המכבידים בהם הוא נתון מזה תקופה.

הסנגור הביע הסתייגות מהמלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, וטען כי השירות לא התייחס למצבו הנפשי המיוחד של הנאשם.

8. הנאשם לא ניצל את זכותו לומר את דברו האחרון לעונש.

דין

עמוד 2

9. הנאשם קשר עם אחר קשר למכור לאחר כלי נשק התקפיים שונים. בנוסף, עובר ליום 1.1.2013 החזיק הנאשם בביתו נשק מאולתר מסוג קרל גוסטב ומחסנית מאולתרת, ובהגיע צוות שוטרים לבית משפחת אחי הנאשם, הצמוד לבית הנאשם, ניסה הנאשם להסתיר את מעורבותו בהחזקת הנשק ואף להיפטר ממנו.

10. עבירות הנשק הפכו למכת מדינה, ובאזורנו אף למכת אזור. פגיעתן של העבירות קשה. נשק לא מורשה שמוחזק על ידי פלוני, מחר ייעשה בו שימוש לרעה על ידי פלוני עצמו או על ידי אחרים.

11. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על הסכנה הרבה הגלומה בהחזקת כלי ירייה על ידי מי שאינם מורשים לכך, סכנה שמצדיקה נקיטת יד קשה כלפי המורשעים בביצוע עבירה זו:

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין." [רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (2004)]

וכן -

"... יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד." [ע"פ 3306/00 אבוסינה נ' מדינת ישראל (2000)]

ועוד -

"אין צורך לומר עד כמה מסוכנת לציבור התופעה של עבריינים המתהלכים ברחובות כשנשק חם בכיסם, ומכאן הצורך לנקוט בענישה שיש בה גם מסר של הרתעה לרבים" [ע"פ 2839/05 עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל, (2005)]

12. המציאות הביטחונית השוררת בישראל וזמינותם של כלי הנשק החמים, מצדיקה אף היא החמרה בענישה [ראו והשוו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח(5) 541 (2004)]. יתרה מכך, באזור השרון ישנה "מכת אזור", של החזקת כלי נשק רבים בידי אנשים בלתי מורשים, וגם עניין זה מצדיק החמרה בענישה.

13. משכבר נקבע הכלל לפיו במצב הדברים הרגיל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג ובריח, ואילו אורך התקופה כרוך בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה [ע"פ 5220/09

14. בהתחשב באמור לעיל, ברמת הענישה הנוהגת במקרים דומים [ראו, למשל, ת"פ 3424-10-13 **עאזם נ' מדינת ישראל** (1.6.2014)], עליו הוגש ערעור שנדחה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד - עפ"ג 18780-06-14 ביום 14.9.2014], בנסיבות החזקת הנשק והמחסנית, בטיבו של כלי הנשק, ובקיומה של עבירה חמורה נוספת של קשירת קשר לסחר בנשק, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את עניינו הוא בין 14 ל-32 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

15. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לעונש עיקרי ראוי של 20 חודשי מאסר בפועל. עונש זה מצוי בתוך מתחם העונש ההולם.

16. כיוון שלא הוצגו במקרה דנן שיקולי שיקום, נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

17. בשלב זה יילקחו בחשבון השיקולים הבאים: הודאתו של הנאשם אשר חסכה בזמן שיפוטי (אך כעולה מן התסקיר אינה מעידה על נטילת אחריות); התיקון בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון; מצבו הנפשי של הנאשם הסובל מבעיה נפשית (אך לא ממחלת נפש) וכן מלחצים ודיכאונות (זכורה היטב לבית המשפט התפרצותו של הנאשם במסגרת הליך המעצר בדיון בו הוגש תסקיר מעצר חיובי בעניינו); מעצרו של הנאשם למשך תקופה של כארבעה חודשים ומעצר הבית הממושך מאוד בו היה נתון לאחר שחרורו (כ-14 חודשים); העובדה כי הנאשם לא הורשע בפלילים טרם המעשים בביצועם הורשע כאן; ויתר הנסיבות שפורטו בטיעוני ב"כ הנאשם.

18. הנני סבור כי גם לאחר שנלקחו בחשבון כל הנסיבות המפורטות מעלה, העונש הראוי לנאשם צריך להתקרב לרף העליון לו עתרה המאשימה. האינטרס הציבורי החשוב העומד ביסוד החמרת הענישה בעבירות בהן עסקינן, בצירוף העובדה כי לפני תפיסת הנשק קשר הנאשם קשר למכור נשק מאותו סוג שנתפס, מחייבים לטעמי לתת משקל מועט לנסיבותיו האישיות, לרבות לכך שגזירת עונש מאסר ממושך על הנאשם משמעותה תהיה החזרתו אל מאחורי סורג ובריח.

19. שקלתי את מלוא טענות הצדדים, החלטתי לא להתערב בהסדר הטיעון בו נתקשרו, ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 19 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 1.1.2013 ועד ליום 2.5.2013.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים ביום 19.10.2014 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנדון לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים:
08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. אני מורה להעביר את הפיקדון בסך 1,500 ₪ לקרן נשות השוטרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 21 ספטמבר 2014 במעמד הצדדים.

[1] בפרוטוקול הדיון מיום 13.2.2014 נפלה טעות הקלדה שכתוצאה ממנה ניתן היה להתרשם כי הצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון סגור. טעות זו תוקנה בהודעת הצדדים בפתח פרוטוקול הדיון מיום 3.9.2014 (עמ' 14 שורות 11-10).